

Romanța de toamnă

Agafia

Ce fericită era toamna
și ne privea uimită
cum înverzeam alai de frunze moarte
în serile cu ochi de chihlimbar!
De dragul tău,
de dragul meu,
păduri de vise legănam
la poarta sărutului ofrandă.
Ce tristă este toamna!
Verdele în suflet a ruginit sub ploi,
zăpada pe la tâmpale și-a început festinul;
De dragul tău,
de dragul meu,
s-o inundăm cu flori de mac .
Nu vreau de azi
un mâine alb să trăiesc.
Pe frunzele uscate,
pictează-mi primăveri
cu marginile prinse-n iarba
de mai ieri!